

Forfatter: Gjellerup, Karl

Titel: Udrag fra Minna

Citation: Gjellerup, Karl: "Minna", i Gjellerup, Karl: *Minna*, 1889, s. 154. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-gjellerup01-shoot-idm139731118259136/facsimile.pdf> (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: Minna

De skal kende det; det forekommer mig endog, som om Tilfældet har givet Dem en Slags Ret dertil, og som om jeg vilde forholde Dem den ved simpelthen at rive det i Stykker. Sende det bort, vil jeg dog ikke. Thi som De vil se af Datoen, er det snart fjorten Dage gammelt; jeg var vis paa, at jeg havde afsendt det, og ventede snarere, at Posten skulde bringe mig et Brev fra ham til mig end et fra mig til ham.

Og nu Farvell jeg har skrevet den halve Nat og er frygtelig træt. Mit Haab er, at De ikke vil bedømme mig altfor strengt efter disse Meddelelser, men i alt Fald maa De sige mig ganske ærlig, hvilket Indtryk dette Brev har gjort paa Dem, og ikke af Skaansomhed besmykke dette, — thi hvad Gavn har jeg af denne Fortrolighed, naar jeg ikke tør stole paa, at den besvares oprigtig. At jeg sætter Pris paa Deres Dom, kan De jo nok i Forvejen vide, og De vil ogsaa se det af mit Brev til Hr. Stephensens.

Deres Veninde

Minna Jagemann.

Hvor fortunlet jeg end var af de mangeartede og til Dels modsatte Sindsbevægelser, som denne Læsning havde sat mig i, saa forsøgte jeg dog ikke først at komme til Klarhed, men brød strax

dette Brev, som jeg et Par Døgn før havde været saa fristet til at forgribe mig paa. Jeg tvivlede ikke om, at det maatte indeholde Udtalelser om mig selv.

Jeg gennomsaa flygtig Indledningen med de sædvanlige Undskyldninger for længe ikke at have skrevet, og de følgende Bemærkninger om Vejret og om Egnen. Lidt mere Opmærksomhed skænkede jeg en kortfattet, ikke synderlig rosende Skildring af den kammerherrelige Familie, og jeg lagde Mærke til, at hun ikke gjorde noget Forsøg paa at være novelistisk pikant, hvilket unge brevskrivende Damer — navnlig af Gouvernante-Faget — ellers i slige Tilfælde have en stærk Tilbøjelighed til. Derpaa læste jeg med bankende Hjærte følgende Linier:

„Jeg har her gjort Bekendtskab med en ung Polytechniker ved Navn Fenger, en Landsmand til dig. Det var — som du vel nok kan tænke — denne Egenskab, der først anbefalede ham hos mig og gjorde, at vi noget hurtigere stiftede Bekendtskab, end det vel ellers havde været Tilfældet. Jeg træffer ham meget ofte hos Hertz. Han er ikke smuk, men har et af de aabne, blonde Ansigter, som man maa synes om, især naar det smiler. Af Skikkelse er han meget høj, men